

Sygn. akt I CSK 34/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku A.K.
przy uczestnictwie J.C.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego [...] w W.
z dnia 26 maja 2017 r., sygn. akt IV Ca [...] /16,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 października 2015 r. Sąd Rejonowy [...]: ustalił, że przedmiotem majątku wspólnego wnioskodawcy A.K. i uczestniczki J.C. jest nieruchomości lokalowa nr 3 położona w budynku przy ul. [...] w W. o wartości 549 400 zł (pkt I), którą przyznał na wyłączną własność uczestniczce (pkt II); nakazał wnioskodawcy wydanie uczestniczce przedmiotowej nieruchomości (pkt III); ustalił, że wnioskodawca dokonał nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 15 699,13 zł (pkt IV); zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawczyni kwotę 282 549,56 zł tytułem spłaty (pkt IV) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania (pkt VI-VIII).

Wnioskodawca zaskarżył apelacją powyższe orzeczenia w zakresie dotyczącym pkt II-V. W odniesieniu do rozstrzygnięcia w przedmiocie jego żądanie o rozliczenie nakładów na majątek wspólny zarzucił, iż poczynił nakłady w wysokości znacznie wyższej niż przyjął Sąd pierwszej instancji, które w ocenie wnioskodawcy wynoszą 315 666,94 zł.

Postanowieniem z dnia 26 maja 2017 r. Sąd Okręgowy [...] w W. odrzucił apelację wnioskodawcy w zakresie dotyczącym nakładów poczynionych przez niego z majątku odrębnego na majątek wspólny (pkt 1), a w pozostałym zakresie apelację oddalił (pkt 2). W uzasadnieniu wyjaśnił, że apelacja dotycząca rozstrzygnięcia zawartego w pkt IV postanowienia Sądu pierwszej instancji jest niedopuszczalna, gdyż została wniesiona od nieistniejącego orzeczenia i w związku z tym podlegała w tej części odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Rozpoznanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego roszczeń z tytułu zwrotu nakładów z majątku osobistego małżonka na majątek wspólny następuje na wniosek, który powinien odpowiadać wymaganiom wskazanym w art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Do rozpatrzenia tego żądania mają zastosowanie przepisy postępowania procesowego, czego konsekwencją jest obowiązek sądu rozstrzygnięcia o całości roszczenia w sposób pozytywny lub negatywny. Częściowe uwzględnienie żądania wiąże się z obowiązkiem sądu zamieszczenia w orzeczeniu oddalenia żądania w pozostałym zakresie. Sąd Rejonowy w pkt IV ustalił wysokość poczynionych przez wnioskodawcę nakładów z

majątku osobistego na majątek wspólny na kwotę 15 699,13 zł, ale nie oddalił żądania wnioskodawcy w zakresie przewyższającym tą kwotę. W konsekwencji w tym zakresie wnioskodawca powinien był zgłosić wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu pierwszej instancji.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca zaskarżył postanowienie Sądu drugiej instancji wyłącznie w części dotyczącej pkt 1, tj. w zakresie, w jakim Sąd odrzucił apelację i domagał się jego uchylecia, tj. w części dotyczącej zaskarżenia pkt IV i V postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 7 października 2015 r. i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie.

Do tej kategorii orzeczeń nie należy postanowienie o odrzuceniu apelacji. Tego rodzaju orzeczenie, jako kończące postępowanie w sprawie, może być zaskarżone zażaleniem, o ile w sprawie ze względu na jej przedmiot oraz w niektórych rodzajach spraw z uwagi również na wartość przedmiotu zaskarżenia przysługuje skarga kasacyjna (art. 394¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 519¹ § 2 i § 4 pkt 4 k.p.c.).

W konsekwencji wniesioną przez wnioskodawcę skargę kasacyjną od postanowienia odrzucającego apelację należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (zob. też postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 lutego 2013 r., IV CZ 171/12, nie publ., z dnia 13 marca 2015 r., III CSK 335/13, nie publ., z dnia 7 października 2016 r., I CZ 59/16, nie publ., z dnia 17 listopada 2016 r., IV CZ 72/16, nie publ.).

Nie było też dopuszczalne potraktowanie wniesionej skargi kasacyjnej jako zażalenia, gdyż po pierwsze, wniesienie przez wnioskodawcę działającego przez profesjonalnego pełnomocnika innego środka odwoławczego niż właściwy nie

może być uznane za mylne oznaczenie pisma procesowego w rozumieniu art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CZ 110/00, OSNC 2001, nr 7-8, poz. 105, z dnia 17 stycznia 2003 r., I CZ 190/02, nie publ. oraz z dnia 7 października 2016 r., I CZ 59/16, nie publ.), a po drugie, została złożona po upływie ustawowego tygodniowego terminu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394 § 2 k.p.c.).

jw

ał